

R. 3,36, 16. 54, 5. 4, 44, 27. VARĀH. BRH. S. 14, 24 in Verz. d. B. H. 241. MRĀKḤ. 173, 16. MBH. 11. 59. उत्तरं शिखरं तस्य (हिमवतः) कैलासाख्यो म-
हान्निर्गारः KATHĀS. 1, 15. RĪGĀ-TAR. 1, 57. 3, 375. VP. 172. Bh'g. P. 5, 16,
28. कैलासशैलेन्द्रशिखरस्थितमीश्वरम् MĀRK. P. 23, 59. Mit श geschrie-
ben erscheint das Wort INDR. 1, 40 (MBH. 3, 1753 mit स). R. 1, 38, 10.
RAGH. 2, 35. 5, 28. 12, 89 (die Calc. Ausgabe überall स). कैलासनाथ
(VIKR. 3. RAGH. 5, 28) und कैलासैकम् (H. 190) Beinamen von Ku-
vera; कैलासनिकेतन (KAVIKALPAL. im ÇKDr.) कैलाशपति und कैलाश-
शिखरवासिन् (Çiv.) Beinn. von Çiva. आदित्यपुराणीयकैलाससंहिता Titel
eines UPAPURĀṆA Ind. St. 1, 469.

कैलिञ्ज adj. von किलिञ्ज, f. ई. SUÇR. 2, 182, 2.

कैवर्त 1) m. Fischer AK. 1, 2, 3, 15. TRIK. 1, 2, 14. 3, 3, 23. H. 929. M.
8, 260. MBH. 13, 2655. 2672. R. 2, 84, 8. ÇĀNTIÇ. 3, 16. PAÑKĀT. II, 87. 262,
4. HIT. 114, 1. KATHĀS. 25, 49. Als Mischlingskaste betrachtet: निषादे
मार्गं सृते दासे नैकर्मजीविनम्। कैवर्तमिति यं प्राकुर्यार्थवर्तनिवासिनः ॥
M. 10, 34. = वेण्यागर्भं तत्रित्यस्यौरसजातः BRAHMAVAIV. P. im ÇKDr. Co-
LEBR. Misc. Ess. II, 184. Vgl. कैवर्त; nach LASSEN (LIA. I, 631, N.) wäre
das Wort auf किवर्त = किंवर्त niedrige Beschäftigung zurückzuführen.
— 2) f. ई a) Fischerweib ÇKDr. WILS. — b) N. eines Grases, Cy-
perus rotundus (s. परिपेल), VAIDJ. im ÇKDr. Vgl. कैवर्तमुस्त u. s. w.

कैवर्तक (von कैवर्त) m. Fischer R. 2, 83, 15.

कैवर्तमुस्त (कै + मु) n. N. eines Grases, Cyperus rotundus, ÇABDAR.
im ÇKDr. Auch °मुस्तक BHAR. zu AK. 2, 4, 4, 20. ÇKDr. — Vgl. कैव-
र्त und कैवर्तमुस्तक.

कैवर्तिका (von कैवर्त) f. N. einer Pflanze (सुरङ्गा, लता, वल्ली, दशा-
रुहा, रङ्गिनी, वस्त्ररङ्गा, सुभगा) RĀGĀN. im ÇKDr.

कैवर्तमुस्तक n. = कैवर्तमुस्तक AK. 2, 4, 4, 20. Auch कैवर्तमु° Sch.
Nach ÇKDr. ist die erste Form die Lesart im AK., die zweite die eines
Schol.

कैवल n. = कैराल RATNAM. im ÇKDr.

कैवल्य (कैवलेय) patron. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 55.

कैवल्य (von कैवल) 1) n. a) vollständige Isolation, Abstraction;
der Eingang in einen solchen Zustand, absolute Glückseligkeit AK.
1, 1, 4, 15. H. 74. अथर्वगण युक्तानां कैवल्यं चात्मवेदिनाम् MBH. 13,
1073. कैवल्यं निर्गुणं विश्वमनादिमज्जमव्ययम् (कुल्लम्) 1, 2432. KAP. 1, 145.
SĀMĀJAK. 17, 19. 21. 68. SUÇR. 1, 311, 10. VEDĀNTAS. 79. COLEBR. Misc. Ess.
1, 235. 401. Bh'g. P. 1, 7, 23. 3, 27, 49. — 1, 8, 27. 2, 3, 12. 3, 15, 16. 27,
28. 4, 20, 10. 23. कैवल्योपाधिषट् f. Titel einer UPANISHAD COLEBR. Misc.
Ess. I, 97. Ind. St. 2, 9. fgg. — b) Totalität BHĀG. P. 3, 11, 2. 5, 3, 17. —
Davon 2) ein gleichlaut. adj. f. श्री mit jenem Zustand in Verbindung
stehend: ज्ञानावज्ञानयुक्तानां निरुपाध्या निरञ्जना। कैवल्या या गतिर्देव
परमा सा गतिर्भवान् ॥ MBH. 13, 1101.

कैशव (von कैशव) adj. Keçava (Kṛṣṇa oder Viṣṇu) gehörig: व-
त्स RAGH. 17, 29.

कैशिक (von कैश) 1) adj. f. ई von der Dicke eines Haars SUÇR. 1, 27, 19.
अर्धकैशिक ebend. — 2) m. a) Geschlechtsliebe ÇABDAR. und ÇĀT'DH. im
ÇKDr. Vgl. कैशिक. — b) N. pr. eines zu den Jāḍava gehör. Volksstam-
mes, welcher auf Kaiçika, einen Sohn Vidarbha's u. Bruder Kratha's,

zurückgeführt wird, LIA. I, 611. Anb. xxviii. Ind. St. 1, 209. सपाण्यक्र-
थकैशिकान् MBH. 2, 585. ईश्वरेण क्रथकैशिकानाम् RAGH. 5, 89. 61. 7, 29.
MĀLAY. 77. sg. als Personennamen HARIV. 1988. 4963. 5060. 5063. 5090
(fälschlich कैशिक). 5839. 5976. fgg. 6389. 6665. VP. 422. — 3) f.
ई a) (sc. वृत्ति) die Darstellung auf Auge und Ohr angenehm einwirken-
der, insbes. auf Geschlechtsliebe beruhender Verhältnisse im Drama AK.
3, 4, 44, 75. H. 285 (vgl. Schol.). SĀH. D. (1828) 173 (die Ausg. in der
Bibl. ind. liest कैशिकी). — b) N. pr. einer Localität oder eines Flusses
MBH. 3, 10095. — c) ein Bein. der Durgā (wohl fehlerhaft für कैशिकी)
H. ç. 47. — 4) n. oxyt. die gesammte Haarmasse P. 4, 2, 48. AK. 2, 6, 3,
47. H. 1420.

कैशिक्योञ्ज m. s. u. कैशिक्योञ्ज.

कैशिर्न (von कैशिन्) 1) adj. f. ई mit Keçin Dārbbha in Verbindung
stehend u. s. w.: दीप्ता Ind. St. 1, 209. 2, 308. — 2) patron. P. 6, 4, 165.
ÇAT. Br. 11, 8, 4, 6. Ind. St. 3, 471.

कैशिन्यं metron. von कैशिनी gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

कैशोर (von किशोर) n. das jugendliche Alter P. 5, 1, 129. Sch. सत्तं व-
यसि कैशोर Bhāg. P. 3, 28, 17. कैशोरवयम् adj. 9, 2, 15. स्तेनो व्यञ्जितकै-
शोर 4, 23, 24.

कैशोरि patron. von किशोर gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

कैशोरिक्यं metron. von किशोरिका gaṇa शुधादि zu P. 4, 1, 123.

कैशोर्यं patron. von कैशोरि gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. कैशोर्यं patron.
des Kāpja ÇAT. Br. 14, 3, 5, 22. 7, 3, 28.

कैश्य (von केश) n. die Gesammtmasse der Haare P. 4, 2, 48. AK. 2, 6,
3, 47. H. 1420.

कैश्किन्यं adj. aus Kishkindhā stammend gaṇa सिन्धादि zu P. 4,
3, 93.

को ein pronominales Präfix, welches sich mit mehr oder weniger Si-
cherheit in den Wörtern कोज्ञागर, कोट, कोट्वी, कोटपट, कोमल, कोपष्टि,
कोलम्बक, कोविद, कोविदार und कोरुल erkennen lässt. Man hat es mit
dem nom. masc. vom interrog. क identificiren wollen; wir ziehen es
aber vor, dasselbe für eine bloße Verstärkung von कु zu halten. Zu ver-
gleichen sind die Präfixe क, कव, का, किम्, कु.

कौक (onomatop.) m. 1) Wolf AK. 2, 5, 7. TRIK. 3, 3, 15. H. 1291. an.
2, 7. MED. k. 22. वने यूथपरिषष्टा मृगी कैकिरिवादिता R. 5, 26, 9. 3, 52,
45. PAÑKĀT. I, 417. — 2) Kuckuck RV. 7, 104, 22. Nach SĀJ. = चक्रवाक.
Vgl. कोकिल. — 3) eine Gansart (s. चक्रवाक) AK. 2, 5, 22. TRIK. 3, 3,
15. 68. 349. H. 1330. H. an. MED. हंसारवि: कोकार्वै: MBH. 13, 1816. को-
कानां कर्णस्वनेन Gīt. 5, 17. f. कोकी KUVĀLJ. 29, b. — 4) Frosch H.
an. MED. — 5) eine kleine Hauseidechse diess. VJUTP. 118. — 6) ein
best. schädliches parasitisches Thier AV. 5, 23, 4. 8, 6, 2. — 7) der wilde
Dattelbaum (खर्जूरी) H. an. MED. — 8) ein Bein. Viṣṇu's TRIK. 1, 1,
29. — 9) N. pr. eines Mannes, eines Sohnes des Çoṇa, ÇAT. Br. 13, 5,
4, 17. — 10) N. pr. eines Flusses, v. l. für कोशा VP. 184, N. 72 (im
Ind.: कोका).

कोकउ m. ein best. in Höhlen wohnendes Thier, viell. Fuchs (जवित्),
कोकवाच, विलेशय, चमरपुच्छ. लोमश, धूम्रवर्णक) RĀGĀN. im ÇKDr.

कोकदेव (कोक + देव) m. Taube RĀGĀN. im ÇKDr.